

عنوان مقاله:

تأثیر میزان حس تعلق به مکان در ارتقای شاخص های امنیت اجتماعی، (نمونه موردی: محله جوباره اصفهان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اعظم حیدری - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نطنز

قاسم مطلبی - دکتری معماری، استادیار معماری پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

علی اکبری - پژوهشگر دکتری معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

حس تعلق به مکان را می توان رابطه ای عاطفی و پرمعنا بین شخص و مکان توصیف کرد، پیوند یا احساسی که مردم آن مکان را به عنوان قرارگاهی برای بازگشت بدان ارزشمند بدانند. در حقیقت احساس تعلق به مکان شاخصی است که از طریق آن می توان میزان متمایز بودن آن مکان را برای مردم، نسبت به دیگر مکان ها سنجید. این حس عاملی است که موجب تبدیل یک فضا به مکانی با خصوصیات حسی و رفتاری ویژه برای افراد خاص می گردد. حس مکان علاوه بر این که موجب احساس راحتی از یک محیط می شود، از مفاهیم فرهنگی مورد نظر مردم، روابط اجتماعی و فرهنگی جامعه در یک مکان مشخص حمایت کرده و باعث یادآوری تجارب گذشته و دست یابی به هویت برای افراد می شود. از مولفه های موثر بر امنیت فضاهای شهری می توان به مشارکت، هویت و نظارت اشاره کرد؛ که با افزایش حس تعلق به مکان می توان حضور افراد در جامعه را بیشتر کرد و در نتیجه امنیت اجتماعی را افزایش داد. هدف از انجام تحقیق حاضر شناسایی مولفه های حس تعلق به مکان و تأثیر آن در افزایش امنیت اجتماعی، در محله جوباره اصفهان، به مثابه یکی از مهمترین محدوده ای بافت فرسوده شهری، برای ایجاد امنیت است. با پذیرش این که حس تعلق به مکان باعث افزایش امنیت اجتماعی می گردد، آزمون فرضیه با روش تحقیق توصیفی- تحلیلی انجام می شود. نتایج حاصله حاکی از آن است که با تغییر در متغیر مستقل، حس مکان می توان به متغیر وابسته، امنیت دست یافت.

کلمات کلیدی:

حس مکان، حس تعلق به مکان، امنیت اجتماعی، محله جوباره اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723935>

